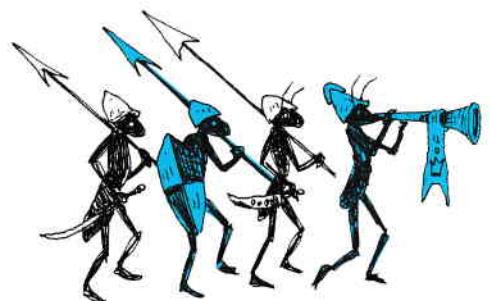

Libris.RO
Victoria
Pătrașcu

ULUITOARELE CĂLĂTORII ALE ARIADNEI

Illustrații de
Petru Dumbrăvian

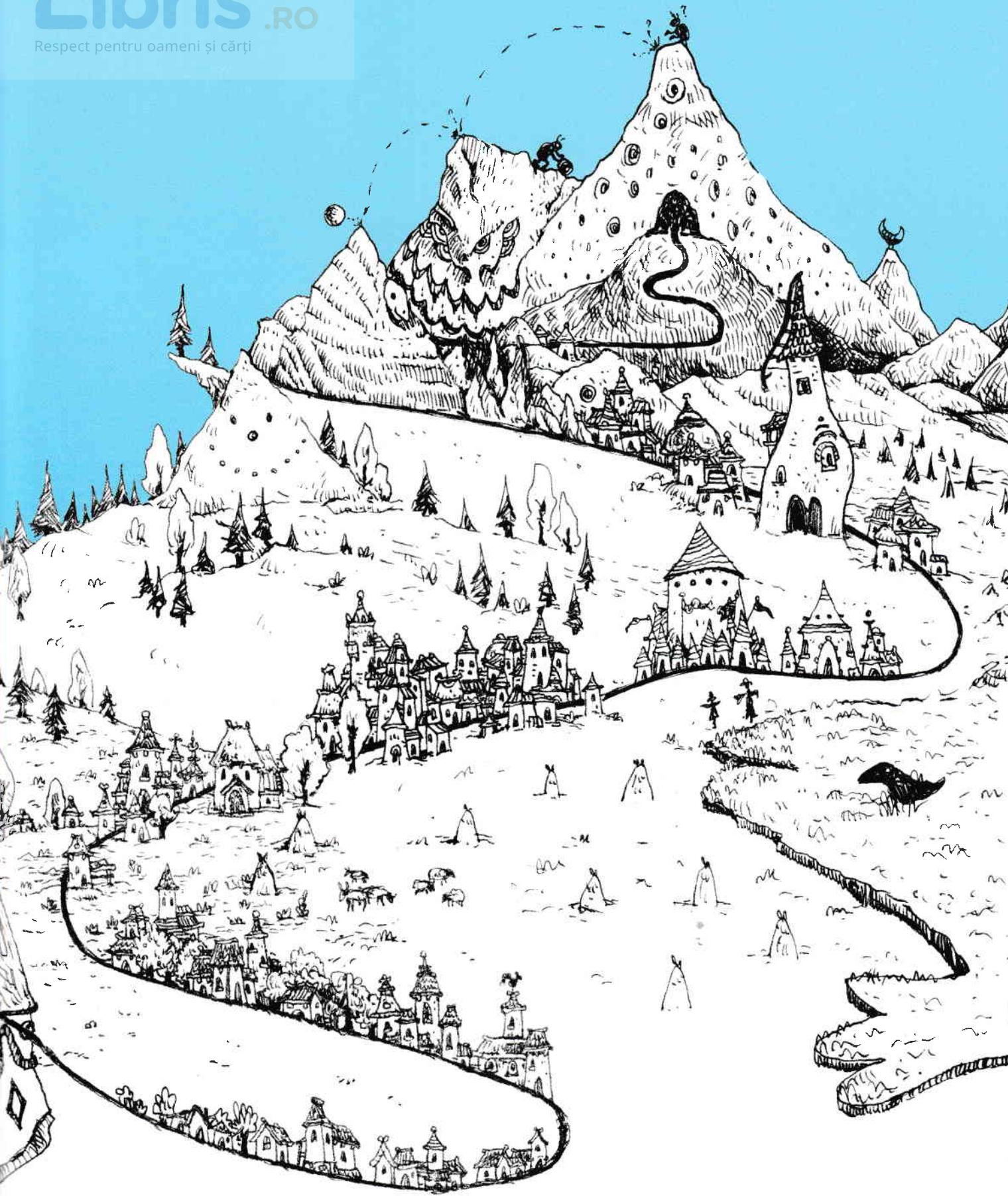
 UNIVERS

o sfoară-n dar primea,
subțire, lungăăă, lungăăăă,
ce capăt nu avea.

Și, plină de speranță,
la piept, strâns, o ținea,
dar nu avea, fetița,
habar unde-o ducea.

— S-o urmărești întruna —
mama o sfătuia —,
doar urmărind-o, dragă,
pe un' te poartă ea,
vei afla ce vei face
când mare te-oi vedea.

nicicând nu se-abătea,

cât luna era mare

sau soarele lucea.

O asculta pe mama.

Și firul îl urma,

dar, oricât de departe

pe drumul drept pășea,

părea că nicăierea

acesta n-o ducea.

Respectă intru pamant și cărti
grăbește-te-ncoa!

un fluture albastru
rotindu-se-i striga.

— Poate că, Ariadna,
Nu-i asta calea ta.
Urcă-te ici, degrabă!
Hai, sus, în cârca mea!
Spre zările înalte
de-acum noi vom zbura.
Și ne vom duce, dragă,
încotro vom vedea.
Poate că sus, în ceruri,
acolo vei afla
care îți e talentul
și ce-o să faci cândva.

Prin nori pufoși ca spuma,
fata călătorea,
și lumea cunoscută
în spate dispărea.
Și stoluri lungi de păsări
în jurul ei zărea
cum zboară lin, în unghiuri,
spre zări de catifea.
Și lina lor plutire
nespus o încântă.
Și visa cum un vultur
va deveni cândva.

